

— Да ѝ чатнемъ, тогава, единъ куршумъ! — предложиха матроситѣ.

— Ехъ, предъ самата буря що гости такива ще надойдатъ! Всички не можешъ изпоби... И боцманътъ си отиде, поглеждайки сърдито водата.

На капитанския мостъ се качваше щурманътъ¹⁾

— Е, какво, Мартинъ Кузмичъ? — го посрещна капитанътъ.

— Нищо. Всичко хубаво, — отвърна първиятъ, потривайки ухилено ржце. — Всичко върви отлично, по своя редъ. Тай-фунътъ иде.

— А барометрътъ.

— Барометрътъ за сега още се качва, но скоро ще почне да пада. Сега вече скоро ще захване. Всичко си върви по реда.

Следъ вълшебната вечерна заря настъпи още по-вълшебна нощъ. Луната не бѣше се още подала, звездитѣ изглеждаха необикновено едри и ненормално ярко свѣтѣха, като бриланти, съ сини, зелени, малинови лъчи... Витлото на парахода, сякашъ, изгрибаше отъ морето цѣли купища отъ блестящи драгоценни камъни, а следата на парахода се искрѣше като дълга свѣтла ивица, която изчезваше съ сребристо сияние въ тъмната далечина. Редомъ съ парахода, близо до повърхността, плуваше нѣкаква голѣма риба, навѣрно акулата, и разливаше сжщо струи отъ свѣтлина по пжтя си.

Далечъ на изтокъ, надъ самия хоризонтъ, като-че-ли тъмнѣяха облаци и блѣскаха свѣткавици. Бѣше душно и влажно. Атмосферата бѣше препълнена отъ електричество. По върховетъ на мачитѣ и на флаговитѣ върлини се появиха огньоветѣ на св. Елма²⁾). Матроситѣ се стѣлпиха на палубата и тжжно наблюдаваха това явление.

— Още приживе ни запалиха свѣщи! О, Господи!

— Вижда се, краятъ ни иде! — шепнѣха нѣкои. Други се кръстѣха... „Господи, помилуй!“

— Ехъ, момчета, ще се потъва! Не е на добро това!

Боцманътъ сжщо като че ли изгуби куражъ.

— Е, какво се разлигавихте! — крякна той изеднажъ. —

¹⁾ Щурманътъ е офицеръ, който завежда параходнитѣ карти, компаса, барометъра, часовницитѣ и другитѣ инструменти на парахода; негова прѣка длъжностъ е да следи за атмосфернитѣ промѣни и да опредѣля по слънцето и картитѣ мѣстонахождението на парахода.

²⁾ Когато атмосферата, при ясно и тихо време, е преситена отъ електричество, надъ остритѣ предмети, които стърчатъ въ въздуха, се появяватъ огнени язици, прилични на пламѣка на голѣма свѣщъ. Тѣзи пламъци се казватъ „огньове на св. Елма“. Най-често това явление се случва по море.